

COL·LABORACIÓ

Enginyers: professionals per a la recuperació

GUILLEM BOIRA

PRESIDENT DE LA DEMARCACIÓ DE LLEIDA D'ENGINYERS INDUSTRIALS DE CATALUNYA

NO FA gaire, explicàvem que la indústria ha de ser el sector sobre el qual ha de pivotar la recuperació econòmica de Catalunya. I per impulsar la indústria, a les empreses els farà falta professionals ben preparats, que tinguin coneixements i competències posades al dia. I, com a societat, hem fet els deures: hem dedicat temps i recursos a formar-los, i fent-ho, a més a més, amb molta qualitat, tal com demostra la forta demanda internacional dels nostres enginyers, entre els quals vull destacar els Màster d'Enginyer Industrial que ofereix l'Escola Politècnica Su-

perior (EPS) de la Universitat de Lleida (UdL).

Però ens trobem que una part important d'aquest esforç formatiu que realitza la nostra societat amb els nostres joves, dotant-los d'un gran talent, és aprofitada per altres països i han de marxar a l'estranger per una inacceptable incapacitat d'oferir-los projectes professionals interessants i que siguin reconeguts. Per retenir aquest talent i generar més vocacions fa falta que els nostres joves enginyers se sentin valorats i reconeguts.

Aquest any comença el Pla Europeu de Recuperació (Next

Generation EU), un dels nous projectes de la Unió Europea en el Marc Financer Plurianual 2021-2027. Aquest pla contempla ajuts que van dirigits a transformar l'economia, reforçar el mercat únic i impulsar la doble transició ecològica i digital. Ens situa, doncs, davant d'un horitzó amb un alt component tecnològic, amb l'impuls de l'energia verda, la Indústria 4.0, la digitalització de les empreses, l'aposta per l'economia circular i la recuperació de materials. I en aquest horitzó, l'enginyeria, la tecnologia i les millores tecnològiques hi tenen una presència i un protagonisme medular. Europa també ens indica que situar de nou la indústria al centre de la recuperació econòmica assegurarà resiliència i progrés al conjunt de la societat.

Cal contrastar, doncs, aquest escenari ple de possibilitats amb les dades obtingudes a la primera edició de l'Observatori de l'Enginyeria a Catalunya. Allà trobem que el salari mitjà d'un enginyer o enginyera al nostre país és inferior en un 20% i un 33% respecte als de França i Alemanya, respectivament. I aquestes esclètxes encara es fan més evidents si parlem dels salaris entre els més joves quan just comencen l'entrada al món laboral.

Com ho fem, doncs, per retenir el nostre talent i afrontar aquests projectes tecnològics? Com ho fem per retenir els nostres enginyers perquè liderin aquests reptes transformacionals? És necessari aturar aquesta tendència. No ens podem permetre el luxe de seguir sent un país *low-cost*,

com afirmava fa uns mesos en un article l'enginyer i escriptor Xavier Roig.

Ara tenim una gran oportunitat per aprofitar l'impuls europeu i donar suport a la nova indústria i al progrés tecnològic, que han estat els pilars de l'economia i el progrés de Catalunya els dos darrers segles. I també tenim l'oportunitat de corregir la tendència i donar reconeixement a tots aquells professionals enginyers que són necessaris per a la recuperació del sector. És el moment d'adoptar una forta cultura en què innovar i desplegar tecnologia sigui prestigiada i reconeguda, i encoratjar els nostres joves –nois i noies– a contribuir des d'aquí a un millor futur sabent que se'ls reconeixerà. Ho hem de fer per ells. Ho hem de fer per tots nosaltres.